

HET MOMENT

van Danielle Schokker

Johan Leurink Target Press

naam Danielle Schokker
leeftijd 35
woonplaats Hengelo
beroep mensen met elkaar verbinden
rijbewijs sinds april 2017
eerste motor Kawasaki ER-6F
droommotor Kawasaki ZXR750

DANIELLE SCHOKKER LEGDE EEN LANGE WEG AF NA EEN BIJNA DODELIJK ONGEVAL

‘ALS IK OP MIJN MOTOR STAP, ZIT IK IN DE ZENMODUS’

Je bent na een gevecht op leven en dood net weer een beetje bij je positieven en ziet vanuit je ziekenhuiskamer twee motorrijders wegscheuren. ‘Stoer, dat wil ik ook!’ Danielle Schokker schiet spontaan in de lach bij de herinnering aan die dag in 1998. Een paar maanden geleden was het moment ‘daar’. De nu 35-jarige kocht een Kawasaki ER-6F.

Een droom die ik vanaf die dag in het ziekenhuis heb gehad, maar die nooit in vervulling kon gaan. Je wilt niet weten hoe ik heb staan dansen van plezier. Ik was zo blij.’ De woonkamer vult zich op slag met energie, zo lijkt het, als Danielle over haar motor en het motorrijden praat. De passie spat ervan af. ‘Ik had eigenlijk niets met motorrijden. Nooit aan gedacht en nooit aandacht voor gehad, maar die liefde moet wel latent aanwezig zijn geweest. Anders kan ik het niet verklaren dat ik op het moment dat ik die twee jongens op hun motor zag stappen ineens helemaal om was. Geniaal vond ik het, gaaf, zo stoer...’ De vraag of ze ooit aan motorrijden was begonnen als ze niet in het ziekenhuis was beland en niet die jongens had zien wegrijden, kan ze niet beantwoorden. ‘Geen idee. Ik had er natuurlijk liever niet gelegen. Dan had ik bij het oversteken van de straat veilig de discotheek aan de overkant bereikt. Dan had die dronken automobilist die het nodig vond om zo snel mogelijk van nul naar honderd op te trekken mij niet geschept en was ik door een forse hersenknusning niet in coma geraakt. Maar dat ik nu pas motor rijd, terwijl ik dat destijds als

zestienjarige besloot te doen, heeft er wel mee te maken. Ik werd rondom beschermd. Mijn ouders, de specialisten, al die onderzoeken, het heeft even geduurd voor ik mijn leven weer echt op de rit had.’

ZENMODUS

Inmiddels prijken er 4500 kilometers op de teller van de gloednieuw gekochte Kawasaki, waarvan het smalle zadel een doorslaggevende factor was bij de aankoop. ‘In zes weken. Goed hè?’ Ze glundert. ‘Ik heb aan diverse toerritten meegedaan, ben lid geworden van de Twentse Motor Babes, rij solo, het maakt me niets uit. Als ik maar kan rijden, mijn hoofd helemaal leeg maken. Bart, mijn vriend, zegt dat ik een totaal ander mens ben vanaf het moment dat ik in het zadel zit. Volgens hem zit ik dan in de zenmodus. Het motorrijden geeft mij zoveel adrenaline, zoveel levenslust. Misschien ben ik wel met een inhaalslag bezig. Een avontuurlijke inhaalslag, want ik heb ondertussen ook al parachute gesprongen en zelf een vliegtuig bestuurd. Er gaat echter niets boven het motorrijden. Tijdens mijn vakantie in La Palma had ik enorme heimwee. Ik wilde naar mijn motor, die in de garage stond.’ Overijssel, de Gelderse Achterhoek en de Duitse grensstreek heeft ze in een vlot tempo leren kennen. Vooral de bochtige wegen en weggetjes, want die hebben haar voorkeur, waarbij de dijkwegen langs de IJssel bij Deventer favoriet zijn. ‘Ik hou van sturen, de motor omgooien in een bocht, gas geven bij het eruit komen. Omdat ik veel rijd, veel lees over motorrijden en onderweg tijdens een toerit kijk naar en praat met ervaren motorrijders leer je snel. Zo reed ik de eerste keer met 40 kilometer per uur langs de IJssel.

Harder durfde ik niet. Nu ga ik er rustig met 60 of 70 overheen. Een paar weken geleden heb ik tijdens een toerit toch maar aansluiting gezocht bij de langzamere rijders. De snelle jongens gingen me een tikkelte te snel. Ik ben niet bang, zal ook tien keer weer opstappen als ik tien keer ben gevallen, maar ik ken mijn grenzen. Machogedrag past niet bij mij, mezelf uitdagen wel.’

EXTRA ENERGIE

Ze is gedreven, wil een inspiratiebron zijn voor anderen. ‘Danielle Inspireert’ is niet voor niets de naam van haar bedrijfje. Mensen met elkaar verbinden, uit een dal halen en weer een positieve levensinstelling meegeven, is wat ze doet. Dat doet ze in gesprekken, in teksten en gedichten en via lezingen. Ze is ook oprichter en voorzitter van Buddiez, een stichting die zieke kinderen onder professionele begeleiding koppelt aan gezonde kinderen, zodat ze weer kind kunnen zijn. Ze weet uit ervaring hoe eenzaam je als ziek kind kunt zijn. ‘Door het motorrijden heb ik er extra energie voor gekregen, zoveel doet dat met mij. Motorrijden verbindt mensen ook. Je deelt dezelfde passie, bent geestverwanten. Of je hoog opgeleid bent of alleen lagere school hebt gehad, of je nu een dijk van een baan hebt of werkloos bent; je bent allemaal gelijk. Dat is tenminste mijn ervaring tot nu toe.’ Noem het gedrevenheid, ongeduld, nieuwsgierigheid of wat dan ook; ze denkt stilletjes al aan een andere motor. Een Ducati Monster bijvoorbeeld. Hoe zou die rijden? Of de Kawa ZXR750? ‘Ik kijk heel veel op YouTube. Daar heb ik alle Kawasaki’s al voorbij zien komen. Het voordeel van een Kawasaki is dat smalle zadel. Je zit er heerlijk op en komt goed met beide voeten aan de grond. Die keuze heb ik ook niet van de ene op de andere dag gemaakt hoor. Daar heb ik de MOTORbeurs in Utrecht voor bezocht. Ik geloof niet dat ik een motor heb overgeslagen...’ ←